

Cantico dei Cantici 1

- 1 Ἄσμα ἁσμάτων, ὃ ἐστὶν τῷ Σαλωμων.
- 2 Φιλησάτω με ἅπὸ φιλημάτων στόματος αὐτοῦ, ὅτι ἀγαθοὶ μαστοὶ σου ὑπὲρ οἴνον,
- 3 καὶ ὄσμη μύρων σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα, μύρον ἐκκενωθὲν ὄνομά σου. διὰ τοῦτο νεάνιδες ἠγάπησάν σε,
- 4 εἴλκυσάν σε, ὀπίσω σου εἰς ὄσμη μύρων σου δραμοῦμεν. Εἰς ἕνεγκέν με ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ταμίειον αὐτοῦ. Ἀγαλλιασάμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν σοί, ἀγαπᾶσμεν μαστούς σου ὑπὲρ οἴνον· εὐθότης ἠγάπησέν σε.
- 5 Μέλαινά εἰμι καὶ καλῶς, θυγατέρες Ιερουσαλημ, ὡς σκηνώματα Κηδαρ, ὡς δέρρεις Σαλωμων.
- 6 μὴ βλέψητέ με, ὅτι ἐγὼ εἰμι μεμελανωμένη, ὅτι παρέβλεψέν με ὁ ἥλιος· υἱοὶ μητρὸς μου ἐμαχέσαντο ἐν ἐμοί, ἔθεντό με φυλάκισαν ἐν ἀμπελώσιν· ἀμπελώνα ἐμὸν οὐκ ἐφύλαξα.
- 7 Ἀπάγγειλόν μοι, ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχῶν μου, ποῦ ποιμαίνεις, ποῦ κοιτάζεις ἐν μεσημβρίᾳ, μᾶποτε γένωμαι ὡς περιβαλλομένη ἐπὶ ἀγέλαις ἐταίρων σου.
- 8 Ἐὰν μὴ γνῶς σεαυτῶν, ἡ καλὴ ἐν γυναιξίν, ἔξελθε σὺ ἐν πτέρναις τῶν ποιμνίων καὶ ποίμαινε τὰς ἐρίφους σου ἐπὶ σκηνώμασιν τῶν ποιμένων.
- 9 Τῆ ἵππῳ μου ἐν ἄρμασιν Φαραω ὁμοίωσά σε, ἡ πλησίον μου.
- 10 τί ὠραιώθησαν σιαγόνες σου ὡς τρυγόνες, τράχηλός σου ὡς ὀρμίσκοι;
- 11 ὁμοιώματα χρυσοῦ ποιῶσμέν σοι μετὰ στιγμάτων τοῦ ἀργυρίου.
- 12 Ἔως οὗ ὁ βασιλεὺς ἐν ἀνακλίσει αὐτοῦ, νάρδος μου ἔδωκεν ὄσμη αὐτοῦ.
- 13 ἀπόδεσμος τῆς στακτῆς ἀδελφιδός μου ἐμοί, ἀνά μέσον τῶν μαστῶν μου αὐλισθῆσεται.
- 14 βότρυς τῆς κύπρου ἀδελφιδός μου ἐμοί ἐν ἀμπελώσιν Εγγαδδι.
- 15 Ἴδου εἰ καλῶς, ἡ πλησίον μου, ἴδου εἰ καλῶς, ὀφθαλμοί σου περιστερά.
- 16 Ἴδου εἰ καλός, ὁ ἀδελφιδός μου, καὶ γε ὠραῖος· πρὸς κλίνην ἡμῶν σύσκιος,
- 17 δοκοὶ οἴκων ἡμῶν κέδροι, φατνώματα ἡμῶν κυπάρισσοι.

Cantico dei Cantici 2

- 1 Ἐγὼ ἄνθος τοῦ πεδίου, κρίνον τῶν κοιλάδων.
- 2 Ὡς κρίνον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν, οὕτως ἡ πλησίον μου ἀνά μέσον τῶν θυγατέρων.
- 3 Ὡς μῆλον ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ, οὕτως ἀδελφιδός μου ἀνά μέσον τῶν υἱῶν ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ ἐπεθύμησα καὶ ἐκάθισα, καὶ καρπὸς αὐτοῦ γλυκὺς ἐν λάρυγγί μου.
- 4 Εἰσαγάγετέ με εἰς οἶκον τοῦ οἴνου, τάξάτε ἐπὶ ἐμὲ ἀγάπην.
- 5 στηρίσατέ με ἐν ἀμόραις, στοιβάσατέ με ἐν μῶλοις, ὅτι τετραμένη ἀγάπης ἐγὼ.
- 6 εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλῶν μου, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ περιλῆμψεται με.
- 7 ὦρκισα ὑμᾶς, θυγατέρες Ιερουσαλημ, ἐν ταῖς δυνάμεσιν καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσιν τοῦ ἀγροῦ, ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην, ἕως οὗ θελῶσιν.
- 8 Φωνὴ ἀδελφιδῶν μου· ἴδου οὗτος ἦκει πηδῶν ἐπὶ τὰ ὄρη διαλλόμενος ἐπὶ τοῦ βουνοῦς.
- 9 ὁμοίος ἐστὶν ἀδελφιδός μου τῇ δορκάδι ἡ νεβρῶ ἐλάφων ἐπὶ τὰ ὄρη Βαιθηλ. ἴδου οὗτος ἐστήκεν ὀπίσω τοῦ τοίχου ἡμῶν παρακύπτων διὰ τῶν θυρίδων ἐκκύπτων διὰ τῶν δικτύων.
- 10 ἀποκρίνεται ἀδελφιδός μου καὶ λέγει μοι Ἀνάστα ἐλθέ, ἡ πλησίον μου, καλῶς μου, περιστερά μου,
- 11 ὅτι ἴδου ὁ χειμῶν παρήλθεν, ὁ ὑετὸς ἀπῆλθεν, ἐπορεύθη ἑαυτῶν,
- 12 τὰ ἄνθη ὥφθη ἐν τῇ γῆ, καιρὸς τῆς τομῆς ἔφθακεν, φωνὴ τοῦ τρυγόνος ἠκούσθη ἐν τῇ γῆ ἡμῶν,

- 13 ἡ συκὴ ἐξῆνεγκεν ὀλύνθους αὐτῆς, αἱ ἄμπελοι κυπρίζουσιν, ἔδωκεν ὄσμη· ἀνάστα ἐλθέ, ἡ πλησίον μου, καλῶς μου, περιστερά μου,
- 14 καὶ ἐλθέ σὺ, περιστερά μου ἐν σκέπη τῆς πέτρας ἐχόμενα τοῦ προτειχίσματος, δεῖξόν μοι τὴν ὄσμη σου καὶ ἀκούτισόν με τὴν φωνῶν σου, ὅτι ἡ φωνῶν σου ἠδεῖα, καὶ ἡ ὄσμη σου ὠραία.
- 15 Πιάσατε ἡμῖν ἀλώπεκας μικροὺς ἀφανίζοντας ἀμπελώνας, καὶ αἱ ἄμπελοι ἡμῶν κυπρίζουσιν.
- 16 Ἀδελφιδός μου ἐμοί, κἀγὼ αὐτῶν, ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις,
- 17 ἕως οὗ διαπνεύση ἡ ἡμέρα καὶ κινηθῶσιν αἱ σκιαί. ἀπόστρεψον ὁμοιώθητι σὺ, ἀδελφιδέ μου, τῷ δόρκωνι ἡ νεβρῶ ἐλάφων ἐπὶ ὄρη κοιλωμάτων.

Cantico dei Cantici 3

- 1 Ἐπὶ κοίτην μου ἐν νυξίν ἐξῆτησα ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχῶν μου, ἐξῆτησα αὐτὸν καὶ οὐκ εἶδον αὐτόν, ἐκάλεσα αὐτόν, καὶ οὐκ ὑπῆκουσέν μου.
- 2 ἀναστῆσομαι δὴ καὶ κυκλώσω ἐν τῇ πόλει ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ ἐν ταῖς πλατείαις καὶ ζητήσω ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχῶν μου· ἐξῆτησα αὐτόν καὶ οὐκ εἶδον αὐτόν.
- 3 εἵροσάν με οἱ τηροῦντες οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει· Μὴ ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχῶν μου εἴδετε;
- 4 ὡς μικρὸν ὅτε παρήλθον ἀπὸ αὐτῶν, ἕως οὗ εἶδον ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχῶν μου· ἐκράτησα αὐτόν καὶ οὐκ ἀφῆσα αὐτόν, ἕως οὗ εἰς ἕνα οἶκον αὐτοῦ εἰς οἶκον μητρὸς μου καὶ εἰς ταμίειον τῆς συλλαβοῦσής με.
- 5 ὦρκισα ὑμᾶς, θυγατέρες Ιερουσαλημ, ἐν ταῖς δυνάμεσιν καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσιν τοῦ ἀγροῦ, ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην, ἕως ἂν θελῶσιν.
- 6 Τίς αὐτῆ ἡ ἀναβαίνουσα ἀπὸ τῆς ἐρήμου ὡς στελέχη καπνοῦ τεθυμιαμένη σμύρναν καὶ λίβανον ἀπὸ πάντων κονιορτῶν μυρεψοῦ;
- 7 ἴδου ἡ κλίνη τοῦ Σαλωμων, ἐξῆκοντα δυνατοὶ κύκλω αὐτῆς ἀπὸ δυνατῶν Ἰσραηλ,
- 8 πάντες κατέχοντες ῥομφαίαν δεδιδαγμένοι πόλεμον, ἀνὴρ ῥομφαία αὐτοῦ ἐπὶ μηρὸν αὐτοῦ ἀπὸ θάμβους ἐν νυξίν.
- 9 φορεῖον ἐποίησεν ἑαυτῶν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων ἀπὸ ξύλων τοῦ Λιβάνου,
- 10 στόλους αὐτοῦ ἐποίησεν ἀργύριον καὶ ἀνάκλιτον αὐτοῦ χρύσειον, ἐπίβασις αὐτοῦ πορφυρᾶ, ἐντὸς αὐτοῦ λιθόστρωτον, ἀγάπην ἀπὸ θυγατέρων Ιερουσαλημ.
- 11 ἐξέλαθε καὶ ἴδετε ἐν τῷ βασιλεῖ Σαλωμων ἐν τῷ στεφάνῳ, ὃ ἐστεφάνωσεν αὐτὸν ἡ μῆτηρ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ νεμφεύσεως αὐτοῦ καὶ ἐν ἡμέρᾳ εὐφροσύνης καρδίας αὐτοῦ.

Cantico dei Cantici 4

- 1 Ἴδου εἰ καλῶς, ἡ πλησίον μου, ἴδου εἰ καλῶς, ὀφθαλμοί σου περιστερά ἐκτὸς τῆς σιωπῆσώς σου. τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν, αἱ ἀπεκαλύφθησαν ἀπὸ τοῦ Γαλααδ.
- 2 ὀδόντες σου ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων, αἱ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, αἱ πᾶσαι διδυμεύουσαι, καὶ ἀτεκνοῦσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς.
- 3 ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον χεῖλη σου, καὶ ἡ λαλιά σου ὠραία. ὡς λέπυρον τῆς ῥόας μῆλόν σου ἐκτὸς τῆς σιωπῆσώς σου.
- 4 ὡς πύργος Δαυιδ τράχηλός σου ὁ ὠκοδομημένος εἰς θαλιπῶθ· χίλιοι θυρεοὶ κρέμανται ἐπὶ αὐτόν, πᾶσαι βολίδες τῶν δυνατῶν.
- 5 δύο μαστοὶ σου ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος οἱ νεμόμενοι ἐν κρίνοις.
- 6 ἕως οὗ διαπνεύση ἡ ἡμέρα καὶ κινηθῶσιν αἱ σκιαί, πορεύσομαι ἑμαυτῶν πρὸς τὸ ὄρος τῆς σμύρνης καὶ πρὸς τὸν βουνὸν τοῦ Λιβάνου.

7 ὅλη καλὴ εἶ, ἡ πλησίον μου, καὶ μῶμος οὐκ ἔστιν ἐν σοί.

8 Δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου, νύμφη, δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου· ἐλεύση καὶ διελεύση ἀπὸ ἀρχῆς πίστεως, ἀπὸ κεφαλῆς Σανιρ καὶ Ερμων, ἀπὸ μανδρῶν λεόντων, ἀπὸ ὀρέων παρδάλεων.

9 Ἐκαρδίωσας ἡμᾶς, ἀδελφῶ μου νύμφη, ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἐνὶ ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου, ἐν μιᾷ ἐνθέματι τραχῶλων σου.

10 τί ἐκαλλιώθησαν μαστοὶ σου, ἀδελφῶ μου νύμφη, τί ἐκαλλιώθησαν μαστοὶ σου ἀπὸ οἴνου; καὶ ὄσμη ἱματίων σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα.

11 κηρίον ἀποστάζουσιν χεῖλη σου, νύμφη, μέλι καὶ γάλα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν σου, καὶ ὄσμη ἱματίων σου ὡς ὄσμη Λιβάνου.

12 Κῆπος κεκλεισμένος ἀδελφῶ μου νύμφη, κῆπος κεκλεισμένος, πηγὴ ἐσφραγισμένη·

13 ἀποστολαί σου παράδεισος ῥοῶν μετὰ καρποῦ ἀκροδρύων, κύπριοι μετὰ νάρδων,

14 νάρδος καὶ κρόκος, κάλαμος καὶ κιννάμωμον μετὰ πάντων ξύλων τοῦ Λιβάνου, σμύρνα αλωθ μετὰ πάντων πρώτων μύρων,

15 πηγὴ κῶπων, φρέαρ ὕδατος ζῶντος καὶ ροιζοῦντος ἀπὸ τοῦ Λιβάνου.

16 Ἐξεγέρθητι, βορρᾶ, καὶ ἔρχου, νότε, διάπνευσον κῆπόν μου, καὶ ῥευσάτωσαν ἀρώματά μου· καταβῶ τῷ ἀδελφιδός μου εἰς κῆπον αὐτοῦ καὶ φαγέτω καρπὸν ἀκροδρύων αὐτοῦ.

Cantico dei Cantici 5

1 Εἰσήλθον εἰς κῆπόν μου, ἀδελφῶ μου νύμφη, ἐτρύγησα σμύρναν μου μετὰ ἀρωμάτων μου, ἔφαγον ἄρτον μου μετὰ μέλιτός μου, ἔπιον οἶνόν μου μετὰ γαλακτός μου· φάγετε, πλησίοι, καὶ πίετε καὶ μεθύσθητε, ἀδελφοί,

2 Ἐγὼ καθεύδα, καὶ ἡ καρδία μου ἀγρυπνεῖ. φωνὴ ἀδελφιδοῦ μου, κρούει ἐπὶ τὴν θύραν· Ἄνοιξόν μοι, ἀδελφῶ μου, ἡ πλησίον μου, περιστέρα μου, τελεία μου, ὅτι ἡ κεφαλὴ μου ἐπλῶσθη δρόσου καὶ οἱ βόστρυχοί μου ψεκᾶδων νυκτός.

3 Ἐδευσάμην τὸν χιτῶνά μου, πῶς ἐνδύσωμαι αὐτόν; ἐνιψάμην τοὺς πόδας μου, πῶς μολυνῶ αὐτούς;

4 ἀδελφιδός μου ἀπέστειλεν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀπῆς, καὶ ἡ κοιλία μου ἔθροῦθη ἐπ' αὐτόν.

5 ἀνέστην ἐγὼ ἀνοίξαι τῷ ἀδελφιδῷ μου, χεῖρές μου ἔσταξαν σμύρναν, δάκτυλοί μου σμύρναν πλῶρη ἐπὶ χεῖρας τοῦ κλειθροῦ.

6 ἤνοιξα ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου, ἀδελφιδός μου παρήλθεν· ψυχῶ μου ἐξῆλθεν ἐν λόγῳ αὐτοῦ, ἐξῶτησα αὐτόν καὶ οὐχ εὔρον αὐτόν, ἐκάλεσα αὐτόν, καὶ οὐχ ὑπῆκουσέν μου.

7 εὔροσάν με οἱ φύλακες οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει, ἐπάταξάν με, ἐτραυμάτισάν με, ἦραν τὸ θέριστρόν μου ἀπ' ἐμοῦ φύλακες τῶν τειχέων.

8 ὥρκισα ὑμᾶς, θυγατέρες Ἱερουσαλημ, ἐν ταῖς δυνάμεσιν καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσιν τοῦ ἀγροῦ, ἐὰν εὔρητε τὸν ἀδελφιδόν μου, τί ἀπαγγείλητε αὐτῷ; ὅτι τετρωμένη ἀγάπης εἰμι ἐγὼ.

9 Τί ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδοῦ, ἡ καλὴ ἐν γυναιξίν, τί ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδοῦ, ὅτι οὕτως ὥρκισας ἡμᾶς;

10 Ἀδελφιδός μου λευκὸς καὶ πυρρός, ἐκλελοχισμένος ἀπὸ μυριάδων·

11 κεφαλὴ αὐτοῦ χρυσίον καὶ φαζ, βόστρυχοι αὐτοῦ ἐλάται, μέλανες ὡς κόραξ,

12 ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς περιστρωαὶ ἐπὶ πληρώματα ὑδάτων λελουσμένα ἐν γάλακτι καθῆμαι ἐπὶ πληρώματα ὑδάτων,

13 σιαγόνες αὐτοῦ ὡς φιάλαι τοῦ ἀρώματος φύουσαι μυρσικὰ, χεῖλη αὐτοῦ κρίνα στάζοντα σμύρναν πλῶρη,

14 χεῖρες αὐτοῦ τορευταὶ χρυσαὶ πεπληρωμένοι θαρσις, κοιλία αὐτοῦ πυξίον ἐλεφάντινον ἐπὶ λίθου σαπφείρου, 15 κνήμαι αὐτοῦ στῦλοι μαρμάρινοι τεθεμελιωμένοι ἐπὶ βάσεις χρυσᾶς, εἶδος αὐτοῦ ὡς Λίβανος, ἐκλεκτὸς ὡς κέδροι,

16 φάρυγξ αὐτοῦ γλυκασμοὶ καὶ ὅλος ἐπιθυμία· οὗτος ἀδελφιδός μου, καὶ οὗτος πλησίον μου, θυγατέρες Ἱερουσαλημ.

Cantico dei Cantici 6

1 Ποῦ ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφιδός σου, ἡ καλὴ ἐν γυναιξίν; ποῦ ἀπέβλεψεν ὁ ἀδελφιδός σου; καὶ ζητῶσμεν αὐτὸν μετὰ σοῦ.

2 Ἀδελφιδός μου κατέβη εἰς κῆπον αὐτοῦ εἰς φιάλας τοῦ ἀρώματος ποιμαίνειν ἐν κῶποις καὶ συλλέγειν κρίνα· 3 ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου, καὶ ἀδελφιδός μου ἐμοὶ ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις.

4 Καλὴ εἶ, ἡ πλησίον μου, ὡς εὐδοκία, ὠραία ὡς Ἱερουσαλημ, θάμβος ὡς τεταγμένοι.

5 ἀπόστρεψον ὀφθαλμούς σου ἀπεναντίον μου, ὅτι αὐτοὶ ἀνεπτέρωσάν με. τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν, αἱ ἀνεφάνησαν ἀπὸ τοῦ Γαλααδ.

6 ὀδόντες σου ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων, αἱ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, αἱ πᾶσαι διδυμεύουσαι, καὶ ἀτεκνοῦσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς.

7 ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον χεῖλη σου, καὶ ἡ λαλιά σου ὠραία. ὡς λέπυρον τῆς ῥόας μῆλόν σου ἐκτός τῆς σιωπῆς σου.

8 Ἐξῶκοντά εἰσιν βασίλισσαι, καὶ ὄγδοῦκοντα παλλακαί, καὶ νεάνιδες ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς.

9 μία ἐστὶν περιστέρα μου, τελεία μου, μία ἐστὶν τῇ μητρὶ αὐτῆς, ἐκλεκτῶ ἐστὶν τῇ τεκούσῃ αὐτῆς. εἶδον αὐτὴν θυγατέρες καὶ μακαριοῦσιν αὐτῶν, βασίλισσαι καὶ παλλακαὶ καὶ αἰνέσουσιν αὐτῶν.

10 Τίς αὕτη ἡ ἐκκύπτουσα ὡσεὶ ὄρθρος, καλὴ ὡς σελῶνη, ἐκλεκτὴ ὡς ὁ ἥλιος, θάμβος ὡς τεταγμένοι;

11 Εἰς κῆπον καρύας κατέβην ἰδεῖν ἐν γενῶμασιν τοῦ χειμάρρου, ἰδεῖν εἰ ἦνθησεν ἡ ἄμπελος, ἐξῶτησαν αἱ ῥόαι· ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστούς μου σοί.

12 οὐκ ἔγνω ἡ ψυχῶ μου· ἔθετό με ἄρματα Ἀμιναδαβ.

Cantico dei Cantici 7

1 Ἐπίστρεφε ἐπίστρεφε, ἡ Σουλαμίτις, ἐπίστρεφε ἐπίστρεφε, καὶ ὀψόμεθα ἐν σοί. Τί ὄψεσθε ἐν τῇ Σουλαμίτιδι; ἡ ἐρχομένη ὡς χοροὶ τῶν παρεμβολῶν.

2 Τί ὠραιώθησαν διαβῶματά σου ἐν ὑποδῶμασιν, θύγατερ Ναδαβ; ῥυθμοὶ μηρῶν σου ὅμοιοι ὀρμίσκοις ἔργῳ χειρῶν τεχνίτου·

3 ὀμφαλός σου κρατῆρ τορευτὸς μὴ ὑστερούμενος κρᾶμα· κοιλία σου θιμωνιά σίτου πεφραγμένη ἐν κρίνοις·

4 δύο μαστοὶ σου ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος·

5 τράχηλός σου ὡς πύργος ἐλεφάντινος· ὀφθαλμοὶ σου ὡς λίμναι ἐν Εσεβων ἐν πύλαις θυγατρὸς πολλῶν· μυκτῶρ σου ὡς πύργος τοῦ Λιβάνου σκοπεύων πρόσωπον Δαμασκού·

6 κεφαλῶ σου ἐπὶ σὲ ὡς Κάρμηλος, καὶ πλόκιον κεφαλῆς σου ὡς πορφύρα, βασιλεὺς δεδεμένους ἐν παραδρομαῖς.

7 Τί ὠραιώθης καὶ τί ἠδύνθης, ἀγάπη, ἐν τρυφαῖς σου; 8 τοῦτο μέγεθός σου ὁμοιώθη τῷ φοίνικι καὶ οἱ μαστοὶ σου τοῖς βότρυσιν.

9 εἶπα Ἄναβῶσομαι ἐν τῷ φοίνικι, κρατῶ τῶν ὑψέων αὐτοῦ, καὶ ἔσονται δὴ μαστοὶ σου ὡς βότρυες τῆς ἀμπέλου καὶ ὄσμη ῥίνός σου ὡς μῆλα

10 καὶ λάρυγξ σου ὡς οἶνος ὁ ἀγαθὸς πορευόμενος τῷ ἀδελφιδῷ μου εἰς εὐθύτητα ἱκανούμενος χεῖλεσίν μου καὶ ὀδοῦσιν.

11 Ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου, καὶ ἐπ' ἐμὲ ἡ ἐπιστροφή αὐτοῦ.

12 ἔλθέ, ἀδελφιδέ μου, ἐξέλθωμεν εἰς ἀγρόν, ἀύλισθῶμεν ἐν κόμαις·

13 ὀρθρίσωμεν εἰς ἀμπελώνας, ἴδωμεν εἰ ἦνθησεν ἡ ἀμπελος, ἦνθησεν ὁ κυπρισμός, ἦνθησαν αἱ ῥόαι· ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστοὺς μου σοί.

14 οἱ μανδραγόραι ἔδωκαν ὄσμ'ν, καὶ ἐπὶ θύραις ἡμῶν πάντα ἀκρόδρυα, νέα πρὸς παλαιά, ἀδελφιδέ μου, ἐτ'ῤῥησά σοι.

Cantico dei Cantici 8

1 Τίς δόξη σε ἀδελφιδόν μου θηλάζοντα μαστοὺς μητρὸς μου; εὐροῦσά σε ἔξω φιλῶ σε, καὶ γε οὐκ ἐξουδενώσουσίν μοι.

2 παραλῶμψομαί σε, εἰσάξω σε εἰς οἶκον μητρὸς μου καὶ εἰς ταμίειον τῆς συλλαβούσης με· ποτιῶ σε ἀπὸ οἴνου τοῦ μυρεψικοῦ, ἀπὸ νόματος ῥοῶν μου.

3 Εὐάνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλ'ν μου, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ περιλῶμψεταιί με.

4 ὦρκισα ὑμᾶς, θυγατέρες Ἱερουσαλημ, ἐν ταῖς δυνάμεσιν καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσιν τοῦ ἀγροῦ, τί ἐγείρητε καὶ τί ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην, ἕως ἂν θελῶσῃ.

5 Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα λελευκανθισμένη ἐπιστηριζομένη ἐπὶ τὸν ἀδελφιδὸν αὐτῆς; Ὑπὸ μῆλον

ἐξ'ῤῥησά σε· ἐκεῖ ὠδίνησέν σε ἡ μήτηρ σου, ἐκεῖ ὠδίνησέν σε ἡ τεκοῦσά σου.

6 Θές με ὡς σφραγίδα ἐπὶ τὴν καρδίαν σου, ὡς σφραγίδα ἐπὶ τὸν βραχίονά σου· ὅτι κραταιὰ ὡς θάνατος ἀγάπη, σκληρὸς ὡς ἄδης ζῆλος· περίπτερα αὐτῆς περίπτερα πυρός, φλόγες αὐτῆς·

7 ὕδωρ πολὺ οὐ δύναται σβέσαι τὴν ἀγάπην, καὶ ποταμοὶ οὐ συγκλύσουσιν αὐτ'ν· ἐὰν δῶ ἀνήρ τὸν πάντα βίον αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐξουδενώσει ἐξουδενώσουσιν αὐτόν.

8 Ἀδελφὴ ἡμῖν μικρὰ καὶ μαστοὺς οὐκ ἔχει· τί ποιῶμεν τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ, ἢ ἐὰν λαληθῇ ἐν αὐτῇ;

9 εἰ τεῖχος ἐστίν, οἰκοδομῶμεν ἐπ' αὐτὴν ἐπάλξεις ἀργυρᾶς· καὶ εἰ θύρα ἐστίν, διαγράψωμεν ἐπ' αὐτὴν σανίδα κεδρίνην.

10 Ἐγὼ τεῖχος, καὶ μαστοὶ μου ὡς πύργοι· ἐγὼ ἤμην ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ὡς εὐρίσκουσα εἰρ'νῆν.

11 Ἀμπελῶν ἐγεν'θη τῷ Σαλωμων ἐν Βεελαμων· ἔδωκεν τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ τοῖς τηροῦσιν, ἀνὴρ οἶσει ἐν καρπῷ αὐτοῦ χιλίους ἀργυρίου.

12 ἀμπελῶν μου ἐμὸς ἐνώπιόν μου· οἱ χίλιοι σοί, Σαλωμων, καὶ οἱ διακόσιοι τοῖς τηροῦσι τὸν καρπὸν αὐτοῦ.

13 Ὁ καθ'μενος ἐν κ'ποις, ἐταῖροι προσέχοντες τῇ φωνῇ σου· ἀκούτισόν με.